

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Gerlei úr

Forrás:

Nepszava

Bp.

1917. VIII. 31.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1917"

Személy

Gerlei úr.

Vagy:

ez is budapesti városatya...

Nemcsak Zeidl Vencel úr, a többszörösen megbüntetett árdrágító hentes, atyánk miné-künk budapestieknek. Van még több jó atyánk is. Van a városházi parlament tagjai között még több olyan, aki a háborút uzsoráskodásra, a szegény nép megnyuzására használta föl.

Nem akarjuk most név szerint felsorolni az illető kitünő firmákat, hiszen elégszer kipelengereztük már őket. Csak azt akarjuk megállapítani, hogy a megbélyegzett uzsorások tovább is tagjai maradtak és még mai nap is tagjai Budapest törvényhatósági bizottságának, tovább is befolyást gyakorolhatnak a főváros közéletére és egyéb ügyeire, tovább is ki-bejárhatnak (főképen: *kijárhatnak*) a polgármesternél és a tanácsnokoknál, tovább is protezsálhatnak, garázdálkodhatnak, csak úgy, mint azok a kollégák, akiket még nem fogott meg a rendőrség és nem ítélte el a bíróság ár-uzsoráért, lakásuzsoráért, élelmiszerhamisításért. A tisztességes városatyák pedig (mert ilyenek is vannak) türik, hogy a megbélyegzett uzsorásokkal együtt kell tanácskozniuk... Még nem találtak — de, ugy látszik, nem is keresték — rá módot, hogy ezektől az alakoktól megtisztítsák a városházát.

És ma megint egy városatyáról kell szólnunk: *Gerlei Lajos* urról, a Központi Tejesarnok igazgatójáról, akit a főváros közéletére körül szerzett bokros érdemeiért több ízben méltatott figyelmére a bíróság, éppen úgy, mint Goldmann urat, az ő érdemes városatya és tejüzér kollégáját. Ez a Gerlei a bíróság előtt hivatalosan megállapított érdemein kívül még azzal is rászolgált mindnyájunk elismerésére, hogy a háboru alatt rendkívüli buzgalommal és mesés találékonysággal iparkodik a tejet elvonni a proletárgyermekek és a szegény betegek elől, hogy kerülő utakon 2–3 koronát szedhessen be literjéért. Mert ez ám az a Gerlei, aki az Erzsébet-téren és más tejivó csarnokokban — persze az illetékes hatóságok beleegyezésével vagy bünnös elnézésével — tej- és vajjegy nélkül árusítja a tejet, habart aludttejet, joghurtot, tejfölt és vaját termetes börzianereknek, egészségtől duzzadó hölgyeknek és általában mindenkinek, akinek elegendő pénze van, aki 2–3 koronát adhat egy liter tejért. Akinek pénze van, az annyi tejet ihatik és annyi vaját ehetik a Gerlei úr boltjaiban, amennyi csak be-
léje fér; miközben proletárosszonyok kétségbeesetten végigjárnak husz tejésboltot is és órák-hosszat ácsorognak téli fagyban, őszi esőben, hogy hivatalosan megszabott árért félliter tejet szerezhessenek sorvadó kisdedeiknek.

...Éz is budapesti városatya.

És most ez a Gerlei az Országos Közéletme-zési Hivatalban tartott értekezleten azt inditványozta, hogy a tejhányon az ár újabb föl-emelésével, *literenként 25 filléres emelésével*, próbáljanak segíteni. Mások is javasolták az áremelést — hiszen azon az értekezleten is bizonyára az agráriusok meg a tejüzérek, a véresből aranyesőt csinálók, voltak többségben —; de a többiek csak „méltányos” áremelés-ről mertek beszélni. *A 25 filléres áremelés* bá-torsága csak a viharedzett Gerlei urban volt meg, aki egyike a mi atyáinknak, egyike ama nagyszerű négyszázaknak, akik ebben a hábo-rus nyomoruságban a budapesti nép megmenté-sén törik a fejüket éjjel-nappal. Gerlei úr nem arra határozta el magát, hogy ezental nem fogja a tejet 100–150 percentes uzsoraprofitfival árusit-atni az ő luxusboltjaiban bőségesen táplálkozó gazdagoknak, hanem a sorvadó betegeknek és proletárgyermekeknek juttatja; nem, Gerlei úr a tej árát akarja emelni a termelőnél 25 fillér-rel, hogy aztán a továbbeladásnál 35, a luxus-boltokban 50–60 fillérrel lehessen emelni.

És ez budapesti városatya. És megmaradhat budapesti városatyának, Ehrlich Gégyusz-táv mindenhatóságából, a tisztességes városatyák bünnös elnézésével. Hát ha kell a demokratikus választójog az országban, még sokkal inkább kell a városban, de haladéktalanul ám!